

szület, de aztán kivágta magát és így kiáltott Tárayra:

— Hagyjon kérem, most én beszélek!

Egy kis tumultus következett, de végül is a két kitűnő színész kiegyezett és megoldotta a viharos helyzetet. Csak éppen ifju szerzőnk bujdosott el a zsínpadlás magasságába; nem tudta nézni darabjának váratlan színpadi viharát... Ugy szedték le a magasságokból, amikor sápadtan meg kellett jelennie a lámpák előtt. (Nehéz dolog ifju szerzőnek lenni...)

Uj tárgyalások indultak meg az operai front körül. Görög direktor ismét Radnay Miklóssal tárgyal és azt szeretné, ha az Operaház december végén két napra mégis lerándulna Szegedre. A tárgyalások szerint az Operaház társulata eljátszaná a Turandot-ot, a Farsangi lakodalmat és egy délutáni előadás keretében a János vitézt. A meg egyezés körülbelül sikeresnek mondható, csak azon mulik, hogy az énekesek vállalkoznak-e két nap alatt három előadásra...

Szombaton és vasárnap Vásárhelyre rándul át az operettkülföldi művésztársulat, ahol a Mosoly országát és a Vihar a Balatonon-t mutatják be a téli közönségnek, a nyári szezon ouverturájul...

A három karácsonyi ünnepnapon kilenc előadást tart a színház; mindegyik napon délután fél 3-kor, fél 6-kor és fél 9-kor. Karácsonyra bemutatják a nagysikerű Pillangó-t és a délutáni előadásokon eljátszák a Hamburgi menyasszonyt, a Királyné rózsáját, a Vihar a Balatonon-t, a Mosoly országát, a Zöld bárányt. A Pillangó-ra már most készülnek; Szegedre érkezett a Fővárosi Operettszínház díszletfestője, aki elkészíti az operett budapesti díszleteit...

Január közepe felé megnyitják Szegeden a »Fehér ló«-hoz címzett fogadót, amely a »Torockói menyasszony« és a »Maya« mellett az idei szezon legnagyobb pesti sikere. A fogadósne Koudcs Terusz, aki Péchy Erzsébet szerepét játssza el Szegeden, Kosáry Emmy szerepét Kondor Ibolya kapja, Fejes Teriét Kiss Mányi, Kertész Dezsőét Ajtay, Jarnóét (Ferenc József) Vágó, Kabosét Mészáros, Rátkai Mártonét Herczeg. A »Fehér ló«-hoz címzett fogadó várja szegedi vendégeit...

Tizenötödikén nagy színészkongresszus lesz Pesten a legszomorubb napirenddel: a színésznyugdíjak leszállításával. A szegedi társulat Beck Miklós karmestert és Czobor Imre rendezőt választotta meg képviselőikül, akiket felküld a kongresszusra. A harmadik mandátummal Baróthy Józsefet ruházták fel...

Méltóztaluk tudni, hogy Sziklai Jenő főrendező ur ebben az évben Debrecenben pipiskedik és éppen két nap előtt aratott szép sikert a »Pillangó« megrendezésével. »Szinte tündérkastélyvá varázsolta a színpadot; a siker oroszlanrésze az övé«, — írták róla a debreceni hasábkon. Persze ismét nagy sikert aratott Patkós Irma is a primadonnai létrákon. — A régi szegedi főrendező néha enyhe levelezést folytat Szegeddel és ilyenkor hangosan dul az ugratási bál. Szombaton így írt: »Kedves öregem értesítek, hogy a Bocskay a negyedik helyen végzett, — ugy-e itt csapat és színház: megértük egymást?« (A levélre Szegedről így válaszoltak: a Szeged FC pedig vasárnap az első helyet vereszi ki...) De a levél végén ez a kedves kérdés állott:

— Mondjátok, a Vágó tényleg színész lesz? Olvasom a színpapot...

Es bucsuzóul Hölgyeim és Uraim, egy angyali vadásztörténet. A kitűnő és fiatal szegedi szépasszonyoknak van egy kitűnő, egyéni és eredeti tündérvadászasszonya: 3 éves Lidike kisasszony apukája pedig szenvedélyes vadászember, akinek nagyszerű vadászkalandjairól egész legendák beszélnek. Történt azonban a napokban, hogy a kitűnő vadász-apukának nem tetszettek a felbukkanó szegedi vadak és zsákmány nélkül tért haza. Szépasszonyfelesége nem szólt semmit e különleges vadászkalandra, de Lidike tündér így állt a vadászapuka elé:

— Mond apukám, mit vadászol?

— Semmit kislányom.

Lidike tovább kérdezett:

— Se nyulat, se foglyot?

— Semmit.

Lidi ekkor fölemelte hitetlenkedő szeméit és így folytatta a vadász-kérdezést:

— Se garníringot, apukám?...

RÁDIÓ 7 pengős részletre

Standard 3+1 készülékkel
ócska készülékkel
70 P-be becsérél

Déry Géparuház Olcsó karácsonyi gramofonlemez vásár

Kerékpárok, varrógépek, gramofonok olcsón, részletre.

Éjszakai razzia egy tizenkétszemélyes szobában

(A Délmagyarország munkatársától)
Öreg anyókák állanak a kijárat mellett és diszkréten, mintha valami édes titkot közölnének, fülébe sugják a tétovázó utasnak:

— Meleg szobát adok olcsón... Egy perc az álomástól...

Hideg, havas szél söpör végig a Boldogasszony-sugárúton. A rendőr topogva sétál az uttest közepén... Csöndes, sötét menet halad az egyik sötét mellékhelyiség felé. Elöl három-négy, kendőbe bepólyált öregasszony, mögöttük, bizonytalan lépéssel, nehéz csomagokkal megrakott utasok cammognak a jó, meleg szoba felé... A menet kísérteties. Az elkésett polgár bizonyosan megijedve, ha látná őket. Az öregasszonyok után közvetlenül egy bundás, partimős hölgy megy. Öt követi egy férfi, téli kabát nélkül, zsebre dugott kézzel. Hátrább kopott bőrkabátos, lókupec-féle ember törtet. Egy fiatal gyerekekkel beszélget, akivel a vonaton ismerkedett meg. A gyerek félénken válaszol és érdekeltől valami után. A sort három férfi, — rejtélyesek, szótlanok — zárja be.

Az egyik anyóka megérkezik a lakása elé. A három rejtélyes férfi kapcsolódik le vele a melettről. Nemsokára csak egy öreg asszony jár elől és mögötte már csak az elegáns bundáshölgy, a gyermek és a lókupec megy. Egyik sötét uccából ki, a másikba befordul a társaság. A lakás mesze van, a lókupec zugolódik. Az uccák sötéteke, a házak, mint dermedt varjak a fák ágain, úgy ülnek sötétben egymás mellett. Végre az anyóka megáll egy ház előtt és bekopog a pincelakás ablakán:

— Nyisd ki!

Sokszor kell kopogni, mert belülről senki se moccan. Az anyóka a cipőjével rugdossa az ablakot. A lókupec fenhangan szitkozódik, a bundás hölgy hátat fordítva az egész társaságnak, türelmesen vár. Jó negyedóra múlva világosság gyul a pincében, kinyitják az ablakot és kiadják a kulcsot. A láthatatlan kéz azonnal be is rántja az ablakot, mert sülve tódul be a hideg.

Az anyóka jár elől mindenütt. Rozoga lépcsőkön, dohos szagot lehelő lakások előtt vezet a tapogatózva vendégeit. Olyan sötét van, hogy az elűlmenők körvonalait sem lehet kivenni. Egy vödör, egy szekrény, egy hatalmas deszkadarab áll el az utat... Az utolsó ajtón benyit az öregasszony. A vendégek addig, míg világosságot gyújt, a küszöbön állva kémlelnék befelé. Persze semmit se látni... De érzik, hogy

jó füllett meleg csap ki a szobából...

Aztán meggyullad a petróleumlámpás és világos lesz a szoba, a nedves falak, dohos, köpadlós pince. Az óriási helyiségben

tizenkét ágy áll a falak mellett.

Hatban már vendég van. A rongyos, foltos takarók alól ijedtszerű borzós nők és férfiak dugják ki a fejüket a világosságra.

— Hát ez az — mondja az anyóka.

— Ugye jó meleg van itt?...

A jövevények szótlanul állanak az ajtó közelében, inkább kifelé pislogva, mint az ágyakat nézve...

— Nekem azt mondta — szólal meg végül a bundás hölgy, hogy egyedül lakhatok...

— Hiszen egyedül fog aludni, lelkem... Külön ágyban...

— De én ugy gondoltam, hogy egyedül, egy szobában...

— Hát hogy is lehetett ilyet gondolni, hisz nem vagyok én szállodás!...

Most már a lókupec is belevegyül a beszélgetésbe.

— Aztán mit fogok itt fizetni egy éjszakára?

— Egy pengőt. Reggel meg lehet mosakodni is — válaszolja az anyóka, azután, mint aki elintézte az ügyet, vetkőzni kezd. Az új vendégek pedig csak állnak az ajtó közelében, tétován, esetlenül.

— Na, feküdjenek le maguk is, aludni kell — mondja az öregasszony. A lámpát majd olcsa el valamelyikük...

A felszólításra azonban senki sem reagál... — En inkább elmegyek szállodába, de itt le nem fekszem — mondja hosszú szünet után a bőrkabátos a bundás hölgy felé fordulva.

— Rémes az a hely — válaszolja a bundás. — Ha tudtam volna... Kérem, én egy mérnök elvált felesége vagyok, én még soha ilyen helyen nem voltam...

A beszélgetés meglehetősen halk hangon, az egyik régi lakó mégis felriad:

— Csönd! Aludni akarok!

— Ejnye, mért nem fekszenek már le, ne égesse azt a drága petróleumot! — kiabálja mérgesen az anyóka... Jól néznek én ki, ha minden lakóm ilyen faksznikat csinálna. Valamikor én is jobb sorba voltam...

igazgató volt az uram...

Aztán mégis itt vagyok...

Eloltják a lámpát és vetkőznek mind a hárman. Aztán belebujnak a takaró alá.

Talán még el sem szundítottak, amikor erőyes kopogás hallatszik az ajtón, majd

detektívek, rendőrök lépnek be.

— Felkelni! — hangzik a parancs és egyszerre mindenki rémülten felül az ágyban.

Az egyik detektív meggyújtja a lámpát és be-mondja:

— Razzia...!

— Már megint razzia? — siránkozik az anyóka —, mit razziaznak ennyit, mért nem alszanak maguk is inkább! A vendégek pillanatok alatt magukra kapkodják a ruhákat és

igazolványukkal a kezükben felsorakoznak...

A detektívek mindenkit ismernek.

— Ah, csak be a sorba, — mondják annak, aki az előbb csendet kiáltott. A sor az uccán van: rendőrökkel körülfogott 8—10 gyanús alakból áll.

— Szüleim elkergettek hazulról, mert nem vittem haza pénzt — sirdogál egy 14—15 esztendő lány...

Legvégül maradnak az új vendégek. A bőrkabátos igazoltatva tartja kezében az igazolványát: Korom János főalkalmazott, Szentest...

— Mit színészkedél! — szól rá az egyik detektív —, mért nem állsz magadtól a sorba?... Hát már nem tudod a rendet?...

A bőrkabátos zavartan dugja zsebre a hamis igazolványt és beáll a sorba.

A bundás hölgy következik.

— Ni csak a zsebes Rózsát! — kiáltja a detektív, amit megpillantja a »mérnök elvált felesége«. Hát léged nem volt elég hatszor kitoloncolni!?

Mindenkit sorba állítanak és mindenkit elvisznek. — Az anyóka egyedül marad a jó, meleg szobában és elfújja a lámpát.

(K. Gy.)

Karácsonyi könyvvásár
25—50 százalékos
árlétszállítással
SZUKITS könyvesboltban, Kölcsey-ucca 1.
Tekintse meg kirakatainkat! 290

Eredeti modellkalap
ujdonságokkal megérkeztem. Alakítások modellek után készülnek, FAZON P 2.50 285
Goldgruber kalapszalón, Kárász u. 15. flsz. bal

Kiváltom zálogból
értéktárgyait,

s megveszem készpénzért. Ha másként kívánja értékesíteni, 5 százalékos részesedésért eladom. Bizományba átvett tárgyakra eladásig kamatmentes kölcsönt adok. 170

Gáspár, Mikszáth Kálmán-ucca 12. szám.

Köszönetnyilvánítás
Mindazon rokonok, jóbarátok, ismerősök, kik drága jó anyámk, özv. Simon Istvánné szül. Szeller Katalin végtisztességén megjelentek, fogadják hálás köszönetünket. Gyászoló család.